

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4941/2020
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3188/2019 од 28.05.2020. године, у седници одржаној дана 24.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3188/2019 од 28.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 385/2013 од 23.11.2017. године, исправљеном решењем истог суда П 385/2013 од 28.06.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да јој исплати износ од 160.000 евра у динарској противвредности са припадајућом законском затезном каматом од 18.04.2013. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован предлог тужиле за одређивање привремене мере којом би се туженом забранило отуђење или оптерећење на становима који се налази у стамбеној згради у Београду, ..., улица ... број .. у његову корист или другом лицу уз упис те забране у јавну књигу. Трећим ставом изреке, одбијен је предлог ВВ да као тужилац ступи у ову парницу. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 515.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3188/2019 од 28.05.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда, исправљена другим ставом решења истог суда П 385/2013 од 28.06.2018. године у ставовима првом, другом и четвртном изреке, као и решење истог суда П 385/13 од 28.06.2018. године у ставу првом изреке. Другим ставом изреке, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђено решење Вишег суда у Београду П 385/13 од 27.02.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у границама ревизијских разлога у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба овог закона, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени између којих је постојало дугогодишње познанство, су дана 27.11.2006. године закључили и судски оверели уговор којим је тужила продала туженом свој стан број .. у Булевару ... број .. у Тужени је наведени стан купио од тужиле да би јој изашао у сусрет јер јој је новац требао за враћање дугова њеног супруга. Тужила је ради исплате купопродајне цене стана, преко својих веза у тадашњој „Volksbank“ обезбедила да се туженом одобри стамбени кредит у износу од 70.000 евра, а ради обезбеђења тог кредита банка је ставила хипотеку на стан број .. у власништву тужилине мајке, који се налазио непосредно изнад тужилиног стана број .., који је био предмет купопродајног уговора и који је тужила туженом добровољно предала почетком 2009. године. Тужени је подигао износ од 70.000 евра одобрен кредитом и предао га (умањен за трошкове обраде кредита) тужили, уз договор да тужила отплаћује рате тог кредита. У исто време, тужени и његова супруга су тужили, која је у то време била запослена као ... у Републичком јавном тужилаштву, а обављала и послове у Специјалном тужилаштву за организовани криминал, али и узимала новац од разних људи ради убрзавања судских предмета, дали износ од 87.000 евра ради прибављања потребних дозвола („папира“) за изградњу објеката на четири локације у граду, јер се тужени у то време бавио стамбеном изградњом. Тужени је 07.12.2011. године против тужиле и ВВ поднео кривичну пријаву због преваре, односно због приказивања да је стан број .. продат тужиоцу без терета, иако је био оптерећен ради обезбеђења стамбеног кредита закљученог 04.08.2006. године између „Volksbank“ и ВВ, заложном изјавом тадашње власнице стана број .., ГГ, тужилине мајке, која је тај стан продала тужили после месец дана 07.09.2011. године. Тужени је 2012. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду против „Volksbank“, ВВ, овде тужиле и тужилине мајке ГГ, у предмету П 19184/12, ради утврђења ништавости уговора о кредиту у износу од 60.000 евра, закљученог 04.08.2006. године између „Volksbank“ и ВВ ради куповине стана број .. у Булевару ... у ... од овде тужиле, на који је стављена и хипотека. У том поступку тужила је 18.04.2013. године поднела противтужбу, а уз противтужбу поднела је и кривичну пријаву 08.02.2012. године против туженог и његове супруге због преваре (без доказа о достављању те пријаве надлежном органу) , а одлучено је да се одвојено расправља по тужилиној противтужби, о којој је побијана одлука донета у овој парници. Тужила је током поступка више пута мењала свој тужбени захтев и различито опредељивала како његов основ (накнада штете, нематеријалне и материјалне, стварне штете и измакле користи, стицање права својине, стицање без основа), тако и његову висину, коју је коначно определила у поднеску од 10.09.2015. године на износ од 160.000 евра.

По оцени Врховног касационог суда, код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован.

Одредбом члана 630. став 2. Закона о облигационом односима, прописано је да уговор о грађењу мора бити закључен у писменој форми.

Одредбом члана 20. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем.

Правилно закључују нижестепени судови да усмено закључен уговор о суинвестирању не може водити стицању својине на изграђеној непокретности, због чега тужиља по том основу није стекла право својине на 1/3 новоизграђеног објекта у улици ... број .. у ... и од туженог не може потраживати ни новчану накнаду у висини тржишне цене стамбеног простора који је по основу таквог уговора према њеним тврдњама требало да припадне тужиљи. У конкретном случају, тужиља није доказала да је са тужиоцем закључила правни посао који би водио усвајању њеног захтева. Наиме, странке нису биле у међусобном правном односу, тужиља није доказала да је са туженим закључила уговор о суфинансирању градње у законом предвиђеној форми, односно током поступка није доказала да је са туженим била у облигационоправном односу у погледу градње наведеног објекта, због чега не може потраживати новчану накнаду по основу удела у градњи истог. Тужиља и тужени су били у пословном односу ради прибављања неопходне документације потребне за градњу спорног објекта за шта је неспорно утврђено да је тужиља примила новчани износ од 87.000 евра, док до закључења уговора о суинвестирању у законом прописаној форми предметне непокретности и реализације уговора, у смислу заједничке сарадње између странака никада није дошло, те тужиља и тужилац никада нису ни постали суинвеститори у изградњи спорног објекта, због чега тужиља неосновано истиче захтев за накнаду штете по основу удела у градњи истог. Из наведених разлога, неосновано се ревизијом оспорава правилност примењеног материјалног права.

Како су нижестепени судови за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије који представљају понављање навода истицаних у жалби на првостепену одлуку нису основани.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**